

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Επήσιος	Δραχ.	30
Εξαμνυαία	"	45
Τριμνυαία	"	8
Τηγάνι καταγωρίσεων δι' έκαστον στίγμον	Λεπ.	40

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῷ 29 Ιουλίου 1871.—Πέμπτη

Ο ἄκαρος καὶ ἐπιζήμιος φιλελληνισμός

Εἰς τὸν καὶ ὃν δημοσιοπράφων τῆς Γαλλίας, ὁ Α. Μεζιέρες,
ἔδημος οὐσίευσεν, ἐν τινὶ τῶν ἔχοτάνων φυλλαδίον τοῦ περιονόμου
περιοδικοῦ τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀπεικονίσεως τῶν δύο Κόσμων,
πρωταρτεῖον, ἐπιγραφόμενον ἡγ. Ἡλλάς· καὶ οἱ Ἑλλήνες ἐλέ-
γονται, κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870. Τὸ ἀρχόντιον τοῦδε ἀρ-
χηγὸν ἀνετύπωσαν, ἐν μεταρρίζοντι, ἀνθρώποι αἱ εἰν Τεγέαστη
εκδιδόμεναι Ἑλληνικαὶ ἐρημορέδες· οἵτινες γνωστὸν ἐγένετο
εἰς τὸ πελεστὸν τῶν Ἑλλήνων ἀναγνωστῶν τὸ περιεχόντων
οὗτοῦ.

Ως τὰ πλειστα τῶν περὶ Ἑλλάδος παραπομένων, καὶ τὸ ἄριθμον τοῦ Κ. Μεζίέρ ψέρι ἀνόμικα τὰ θευλημάτα τῆς θεᾶς θεῖαιν. "Αὐτοὶ ἐλέγουν, ἀνέν τερψίν τῶν πηγῶν, αφ' ὧν ὁρύσσονται τὰς πληγηρώτερας αύτην, καὶ μάγνη τὴν ὑπερσίεν ἐφύμενος συμφερόντων ὑπὸ ὅλην ἔχοντο, ἢ ἥπο τοῦ πρήστη σφαλμένων ἀντιτίθεσον τελοῦντες, οἱ περὶ Ἑλλάδος γράφοντες εὔστοις γίνονται συνίστητοι τὸ ένυπτα τοῦ προστυχοῦτος ἀσύνετοι, τοῦ θέλοντος νά ἐκμεταλλεύθη τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάθωστα αὐτῶν. Νάπολιν δυστυχῶς εἰσὶ τὰ περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίην γρεφόμενα ἐν Εὐ. ὥπῃ, τὰ μὴ ἔχοντα ἀρχῆν καὶ γένειν τὰς δύν πατέας τούτων, τὰ εἴς οἰκεῖας ἀντιτίθεσον καὶ μελέτης σπουδαῖς τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων δημοσιεύματα ἐν τῷ εὐτοπικῷ Πύρτῳ. Τοιούτην καὶ ἡ πηγὴ τοῦ ἄριθμοῦ τῆς ἀποτελεσμάτων τῶν δύν Κόσμουν, περὶ οὐ γράφομεν. Συνέργεια τοῦ γάλακτον νά δεῖξη, ὅτι τὸ Γαλλίον, περιουσώς πάντων τῶν Γερμανῶν, ἔτυχεν τὸν συμπαθεῖν τῆς Ἑλλάδος καὶ διου τοῦ ἐλληνικοῦ Γένους συνέργειαν οὐδότι νά δύωσεις εἰς τὸ ωργὸν φανιμένουν τῆς εἰς Γαλλίαν μεταβάσεων; ὀλίγων τινων Ἐλλήνων, τον γεωργατὰ θέντων ἐπράσσετο τοῦ διου ἐλληνικοῦ ἔνδυνον, καὶ θυντέρες ίστορικης ἐνώπιον. Πρόθιον; οἱ Λεγόντος νά γάλιον Γάλλος, καὶ ἀνεύ ἐξελέγκτων, ἐδέχθη, διως ἐπ' αὐτῶν θεμιοτοῦ τὸ ὀλον ἔργον του, τὰς πληροφορίας, ἃς προτυχοῦν τὸν ἐδώκαν, γιαρις νά ἔξεστρα σύτε τὸν ἡλίκων χαρακτήρα ουτοῦ, ώτε τὰ προγράμματα του, οὔτε ὑπὸ τὴν βάσανον τὰς λογικής καὶ τὰς αναλύσεων νά ὑποβάλλει αὐτὰ τὰ οὖτις, τὰς την προσεξέντον εἰς Μαστοκρήτην τοῦ ἄγονος, ὃν ἀνέλαμψεν. 'Ο Κ. Μεζίέρ, ἔξι μόνον ἔργοφεν, η μάλλον ἐτοῦ τρόπου, δὲ οὐ ἐδέχθη ἀνέκειλεγκτων τὰς δοθείσας αὐτῷ πληροφορίας, ἀπέδεινον οιστάν την ἀγονίαν τῶν περὶ Ἑλλάδος, παρέσχοντας ἀσφαλὲς τεκμήριον, ὅτι περὶ Ἑλλάδος ἐσκέψθη καὶ ἐμέλετος κατὰ πρώτον, οὐτε ἐλέσθε τὸν καλαύρων, ὅπως συνέσθη περὶ οὐτῆς θευλημάτων ἐπὶ Φεύδεσον. 'Ι. Ἑλλὰς εἶναι διά τὸν Κ. Μεζίέρ ἀγνοούσος τις χώραν, περὶ οὐς γράφει, εἰς ἀγρυπτῶν τὰς πληροφορίας στηρίζομενος καὶ θν γινώσκει, οὐσιον ἡμεῖς γινώσκουμεν τὴν Ηδονούσιαν ἡ τὸ πόδιον.

Καὶ βεβαίος ὁ ἄνθρωπος, ὃ τὸν γνώμην τοῦ ἐλλήνηκον Τύπου συμπεπεινόμενος, παραθέτον ἔξ αὐτοῦ τὰ ὄνομάτα μὴ φωτίσμον ἢ ἀγρίων τῶν φύλων, καὶ τὰ τὸν πανταχοῦ τοῦ Ἐλληνισμοῦ ἐδημορέων ἑρμηνεύοντας, περὶ τὰς ἑστατους, μὴ εὑρίσκων νῦν μηνονθάνει ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, μᾶλλον δὲ κατὰ τῆς Γερμανίας ἐπιτεθέσας ἑρμηνεῖδας, η̄ τέσσαρας η̄ πέντε, ἀποδεικνυεῖ, ὅτι δὲ ἔται τὸν κόπον νὰ ἀναλύσω καὶ νὰ στοιχίσω τὰς ἐπί τούτου πληροφορίας, θὲ; Ἀς ἔτι ἀσυνέπιπτον πηγὴς ἡμῖσθι. Τὰ ἡδεῖν εἶπει, ἔναν, ἀναγνώσκων ἀρθρὸν Ἐλλήνον, ἐπὶ τὸν ὑπὲρ Ἐλλάδος διαιτέαν τῆς Γαλλίας, ἀνεγνώσκει τὸν φράσιν, ὃν τοι πατριωτικὸς Τύπος ὑμορφῶν ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἔζερραντιν υπὲρ τῆς Ἐλλάδος, ἀμέσως δὲ κατοτερο, εἰς ἀπόδειξιν δηλεῖν τοῦ λόγου αὐτοῦ, εὔρεται μηνηνομένας τρεις η̄ τέσσαρας ἑρμηνεῖς τῆς Γαλλίας, ἐν τὸν ἑρμέων, η̄ τινας μόνον ἀρθροὺς δημοσιευσασθεν, φερομένας η̄ εἰς ὑποτετράν τοῦ περὶ ὁμοφύων ἑρμάσσεσθαι τοῦ γαλλικοῦ Τύπου ὑπὲρ τῆς Ἐλλάδος ἰσχυρισμοῦ τοῦ; Δὲν ἡδεῖν ἀλλήλως γελάσει, δὲν ἡδεῖν οἰκτεῖται τὸν Ἐλληνον, ἔστι συνεπειώνην, ὅτι ὁ γαλλικὸς Τύπος ἐξεῖδει λόγους ὑμορφῶν τὴν ὑπὲρ Ἐλλάδος γνωμον του, διότι ἐν τῶν τετρακοσίων η̄ πεντακοσίων γαλλικῶν ἑρμηνείων εὐρέθησαν τέσσαρες η̄ πέντε, ἀνάνυπον καὶ μηδὲμιαν ἀπόδοσιν ἐπέβησαν, ὥπως ὥργας τινας κατεγγωλίων διατρέψαν ὑπὲρ Ἐλλήνων; Μὴ φρήν παρέξενον το Κ. Νέοτερο, ἔναν τῷ εἴπομεν, διό το αὐτὸ μειδίσμα τῆς συμπαθείας ἑπερφόν καὶ εἰς τὰ γείτη τῶν Ἐλλήνων, τῶν γιωστόντων τὴν Ἐλλάδα, ὅτε ἀγνοεῖν, τὸν ἕσθρον του, διότι ὁ πατριωτικὸς Ελληνικὸς Τύπος ὁμοφύων τοῦ ἔζερραντιν τῆς Γερμανίας, ἀμέσως δὲ εἰδὸν μηνηνομένας τρεις η̄ τέσσαρας ἑρμηνεῖδας, ὃν μάλιν γαλλιστὶ γραφομένην, ἔτερον ἐντὸν τὸν Ἀθηνῶν ἐπὶ δύο μῆνας κωιλορρόσσαντας καὶ ἀπολού- πειντοσάντων, ἔτερον ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκδημονέντα καὶ ἔχονταν τὸν Ἐλλαδί ἀναγνώστης θεούς η̄ ἡ πιτελεόρησις τῶν δύο Κοζμονόν Κίνα, ἐπὶ τελοῖς δὲ δύο ἡλλας, βεβαίως σπουδαῖς μὲν ἑρμηνεῖδας ἀλλικαντί, ἀλλὰ τὴν μίαν μὲν τοσοῦ καθαρὸς ἔκρα- βούσιν, τὸν δὲ ἔτερον έξ ἔλλων λόγων, ποτὸν ἀπεχόντων τῆς ἀμφείστου πρὸς τὴν Γαλλίαν συμπαθείας, ἔξανταστάν κατὰ τῆς Γερμανίας, ἀλλ ὅμοις πεισματοδῶς πολεμολείσιν παρὰ τοῦ ἀλλοῦ ἀλλικαντίν Επουρκία. Τύπου, καὶ ἐπὶ τέλους σηγοργο- σαν, οὗτε βεβαίως δυναντίν νό φροντί τὰ αὐτὰ σημεῖον, ὅτε εἶδε τὴν Γαλλικὴν Συνέλευσιν, πόσῳ ἐκβύμιος ὑπερεστάζομένην τὸν Πάπαν, τὴν δὲ γαλλικὴν κυβερνήσιν, καίτοι ὅμως καπατικήν,

ALION

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

	Φράγ.	40
Ἐν Τουρκίᾳ ἐτήσιος	Φράγ.	40
Ἐν Αἰγύπτῳ	"	44
Ἐν τῇ Ἀμερικῇ δολάρια	"	10
Ἐν τῇ Εὐρώπῃ	Φράγ.	45
Διὰ τοὺς ἐν Δακίᾳ κατ' ἔτος φλορία· Ολανδία	Φράγ.	5
Διὰ τοὺς ἐν Ρωσίᾳ κατ' ἔτος θυεῖται φόνοια	Φράγ.	43

τὰ αὐτὸν ὑπὲρ τῆς παπικῆς θύμης ἐβάλοσσαν φρόνης. Οὐ «Αἰώνιον ἀλλοτε πρότιθεται, διὰ τῶν ὑνυμάτων τῶν Ἑλλήνων ἔργουρθων, οὐδὶ δὲ ἀρίστων καὶ καλέσιν φράσεων, ὅτι ἐκτὸς ἐπί τὸ ὄντων τὸ ποιῶν φύλλων, καὶ τούτους, ἐπαναλαμβάνονται, ἐκ τῶν ἐργάσιων ὅλων, ἄπειρον ἡ ἀλλοτρία; Τότες ἡ ἐπήκοος οὐδεποτέ πάτηται πλήρη, ἐν τῷ γαλλοποτασσόμενῳ πολέμῳ, η οὐδεμίαν ἀπέδειξε συμπλέξων πρὸς τὰ γαλλικά ὅπλα, η καὶ ἐξεργάζονται φανερὴ τὰς πρᾶς τῆς Γερμανίας συμπατέσις, έτοις. Τὰς ἀντίθετους πληροφορίας ἐμπιπτοῦνται νὰ δάση πρόσωπον, οὐ συστήματος θεμελίων, καὶ σωματικὴν γένεσιν τοις πράγμασι, ὅποιος ὁ εἰς Γαλλίαν μετέλθων, καὶ πάντες γινώσκουσι, τίνι τρόπῳ, ἐκεῖ μετέβη καὶ ηδὲ ἐπέρχεται, περιμένων πανηγύρης τοῦ ἐν Ἀθηναῖς Πανεπιστημίου, μετέλλε δὲ νὰ αποδεχθῇ ὅλην ἀνεξέλγυτην, δημοσιοτάτην; Ἐπλοκαὶ καὶ ἀνατροφῆς καὶ μὲν σύναψις ἐπομένων νὰ ὑπειπεῖται τοις τούτοις τούτου πολιτισμοῖς, ἀλλὰ μετά μειδίαστα προσώπα ν' ἀναγνώσσεται καὶ ανέγνωσται οἱ τὰ Ἑλληνικά γινώσκοντες.

Τὰ αὐτὰ ἔγονται νὰ πραταρηθῶσιν καὶ εἰς τὰ ἀλλά μέρη τοῦ ἀστρεύοντο τοῦ Κ. Μεζέον. Πάντα δικινεῖ διατροφὴ τῆς ἀνθείας, ἐν θεμελίων ψυχολογίατρα, καὶ εἰς τὰ ἐγένεν καὶ εἰς τὰ καθέκαστον, ἐφ' οἷς, ἐπαναλαμβάνονται καὶ μῆλοι, αὐτὸς δὲν φέρει τὴν ειδύνων τῆς Δημοσιγραφίας τοὺς, φέρει δημοσίους, ὅπις λίαν ἀπρόστατος καὶ ἀδύσαστος τοῦ κατερρύθμισης, προσεγγίζεται αὐτὸν δόλιος; Ηλίσκεται ιστορικὸς οὐεύστερον καὶ κατὰ τὰς ἐναργεῖταις τῶν πραγμάτων μάλλον ἵππιτεύσιμον, τοῦ τοιούτου γεγονότος, ὅπερ ο Κ. Μεζέος, μετά τούς τούς καὶ ἐπικονικούς ὑποστηρίξει, καὶ ζητεῖται ἡ ἀπόδειξη, διὰ ὃ δουλοῦ ὁρθούσιοι, διητοῦ ἡ Ἑλλάς λίγη εξηδύσθει ταῦτα ὑπὲρ τῆς αιλίας αυτοπειατικής της, ἐν τῷ ἐχάρτῳ πολέμου, καὶ τὴν ἀπορρήθη τῆς κατά τὰς Γερμανίας; καὶ ὅτι, ἐάν τινες φανταζόνται ἀντίθετοι, αὐτοὶ δὲν θένται πολλαὶ ἐλληνικά, ἀλλὰ ἀνηγμάτα φωτισμῶν ρεθισμογόνων; Οἰκτρότερος τούτου φυλογονίας, μελανοτέρα συκοφαντίας δέντο διαπατέντων νὰ συρρέῃ, εἵδες δὲ μόνα δηλητηριασμένη κείνη «Ἑλλήνες» ἐμέλλον ουσίας τὸν ἀνακυνώσασι βιαστρίγας; Ἀλλὰ ἐπὶ τούτου δρεῖταις ἔξηγοτος; τινάς, συμπληρωμάσις θύσα ἐπὶ τοῦ προσεμένου γράφουμενος περιδοκίας, οἷς ὧν τὴν θεωτικότηταν διατήτωσαν καὶ τούτον ἡμένων νὰ προθέσουν, πομπαδόμενοι, καὶ τόσῳ άλλοι, ὅσα οἱ αἰλίας ἀποτελοῦνται, σὲ ταῦτα πρὸς τους ευεργεσίας μετανέ, ἀλλὰ λίγα παντοχώρια, ἀντίθεταν φροντιστῶν συλλαριστῶν τοῦ ὑποτάτακος, αὐτὸς δὲν είναι καὶ ο πατρὸς; καὶ ἀπόρως; παρὰ τοῦ Γάλλου δημοσιογράφου καθορθίζομενος, δέ οἴκον πολιτικές καὶ ἐμπνεύσεως, μὴ καθαρός; Ἑλληνικῶν.

Οἱ «Ἑλλήνες» ἔξεδαλωταν συμπατέσις πανεψίες, ὑπὲρ τῆς ερμανίας, τοῦτο δὲ ἐπαρκῶς μόνον ἀποδεῖξε, ἀλλειψεὶ τῶν αὐτοδίκων φιλονεύοντων, αἱ ἀπατούστοις καὶ συνευθυτικοῖς τὸ πότι γεννούνται ὑπὲρ τῆς ἀντίθετου ἰδεῶν ἐνέργειας, ὅπερ διέβεβεν αὐτὴ καὶ τι διάρροον φρόνημα, οἱ τόσο οἰκτράς ναυαρχίσασι, οἵτις ἔμενος; πρὸς την Γαλλίαν, ἀλλὰ ἐκ μίσους πρὸς τὰν ιεράς, ή τὴν Γαλλίαν, ἐν τῷ ἐχάρτῳ πολέμου, ἀπέπτεις καὶ ὑπερτίξεις, ἰδεας, ητίς δέν εδύνατο νὰ διαλέγῃ τὴν προσηγόρων των, λέεις, η σχολῆς πανηγυριῶν ἐξειδολούσσος ὀδόλερος; ἡ ἔθνικη εὐενέσιας τῆς Γαλλίας; Τι «Ἑλλήνες» δέν εδύνατο νὰ ἀντιπατάροις τὴν Γαλλίαν, ἀναμνηστικῶν σιωνίων ἀλλοτε τοις παρεπεμψαντος παρεξόντων αὐτῇ συρρέονται, ἀλλὰ ἀποτελεσματικήν; Ἀλλὰ η Ἑλλάς έδειν ἀποδεῦθει οἱ ἀνηγμονικοὶ καὶ ἀπλαγχοῦ, ἀλλά πότε ἐστρατεύεται κατὰ τῆς Γερμανίας, ητίς ἐπίσης, καὶ πρὸ παντὸς ἀλλού εὐρωπαϊκούς μάτους, ἐπουσίεν εἰς βοηθείαν της, καὶ συναντήσεις τὸ αἷμά της ἀιματοῦ τὸν ὑπέρ ἐλευθερίας μαργυρωτούς «Ἑλλήνων», ἀλλὰ καὶ κοῦφος καὶ ἀγνοεύμενην ἡσυχίην ἡθελε καταδεῦθη, καὶ ἀναντοῦν τὴν ἐλλειψήν τὰς ἐλαχιστές πολιτικές φρονήσεως; Ήδε λεπτομερήστης, ἔαν, ἐγερθέντος πολέμου, ἐν τῷ πρότιστον διεπιπλατές πρόσωπον η ἰδεας τὸν ἐνθότων καὶ τὰς θυμηκαὶ ἐπιτοποιούσσος, αὐτὴ ηγέτη τὸν ὑπερέστρωτον τοῦ κατὰ τὰς στρατεύσοντος; Ωνταὶ ταῦτα εἰπεῖν οἱ Γάλλοι, οἱ ἀγαγάτοις βρήταις καὶ μετεπιπλατές διεπιπλωτοῖς τὸν ίδεν μάθητον οἱ Τίερ, επικροτούστοις καὶ τινευμένοις δόλοκλήρου τῆς Συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τὸν αιλικούν θύμους, η Γαλλία ἡγειρε τὸν κατὰ τὰς Γερμανίας πόμενον, οὗτος ἐμόποιησην τὴν τελείωσιν τῆς εἰς ἐν Κράτος ἐνόπιον τοῦ Γερμανικοῦ θύμους; διότι ἡ ἔνοιας τῆς Γερμανίας εἰς πολιτικὸν σῶμα διερήγησε τὴν ἰσορροπίαν, τὴν ἔξαστηρισταν τὴν Γαλλίαν τὴν ἐν Εὐρώπῃ μεροργήν; Ο; πρὸς τοῦτο οἱ ἀντεῖς Γαλλοί, ἐπέδεις ἀστυνασταν καὶ εἰς ἔγκυαν τὴν ὑπερβαλλοντικῶν ἔχαστεσσον, ἥσαν σύμφωνο. Αὐτὸς δὲ Τίερ, ἐν τῇ πενταμούρῳ συνεδιμάτει τῆς 3 (15) Ιουλίου 1870 τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, ἀπέκρινε τὸν πόλεμον ἀπόλυτον, η μόνη διάλογον, ὅτι η Γαλλία δέν ἔποινται προκεκυρωτέον, αὐτένθεν δέ δὲν ἐπεπλεύσει κατὰ τὰς αὐτοκρατορικές καθεύδρυσσον, οἱ ἀπολεσάστες τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐπιτυχῆς διώκεσις αὐτοῦ; εν εἶναι μαστήσιον ἐρεψεῖς, καὶ τοῦτο ἐπεικόνων οἱ ἔσχατοι τοῦ Τίερ, καὶ αἱ ἀνευρυρίαι, δέ οὖν τὰς ἐδέχθην καὶ λαχοῦ συνέλευσις, δέ εἶναι μαστήρων ἐρεψῆς, ὅτι η Γαλλία, πρυτανεῖα τὸν κατὰ τὰς Γερμανίας πολέμουν, ἐκήρυξεν οὐτόν,

ατὰ τῆς ιδέας τῶν ἑνούτων, θελεῖ δὲ ἐπὶ τῷ πεδίῳ τῆς εργασίας νά τελεφθῆσθαι τὰ δι' ἑαυτὴν σφράγιμα ταῦ πολεμεῖν, καὶ νά ματαιώσῃ τὸν ἔνυκτον νίκην τῆς Σαδάζες. Πάτη τῆς Γερμανίας νίκην τῆς Γαλλίας, ἐν τοῖς 1870, θελεῖ τοῦ νίκην τοῦ δεστότου τῆς Βρετανίας, θελεῖ εἰσθῇ η νίκη τοῦ καθεστοῦ; τῆς κατακτήσεως καὶ τοῦ δικαιολογοῦ τῶν νοτίων, θελεῖ εἰσθῇ οἱ Θραύσιοι τὰ Διάκριτα βίαια, κατὰ τῆς ιδέας καὶ ἀνοιάρεας ιδέας τῆς ἐπικρατεῖσας φύσεως; οἱ ἐλεύθερισις αὐτορυμάτερες, ταῦ οὐδέποτε μεταβολήσει, εἰκόνα ληρῶς ἐπὶ τοσούτον, διότι αὐτὸν ή τὸ πεντεύμα τοῦ γαλλοποτασικοῦ πολέμου τοῦ 1870, οὐδὲ τῆς Βρετανίας οἰούματος ἔνυκτος, στηρίξοντο; τὸ μέλλον του ἐπὶ τοῦ αὔριοῦ τῆς ἡράκλειας τῶν χρυσαράτων κατέστων, ή θεσσαλίας, οἱ τάξεις, εὐχάριστοι οἱ χρυσαράταις ἀρχιτεκτόναις ή διοργανωμέναι, ντα τὰ ἔντονα, ὅπου τὸ μίλιον στηρίξεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἀρχιτεκτονοῦ τῶν χρυσαράτων; Τὸν Ελλάδαν ἐνοποιεῖσα εἰδίνει; ἐξ οὐδεὶς τοῦ γραφικοῦ πολέμου, μὴ ἀγνοεῖστα τὸ προγράμμα τῆς εργασίας ἴστορος, μὴ ληστηνοῦστα τὰ ἐπὶ τὴν Αγαθοῦ, ὅπου τὴν σκέψην τῆς Γαλλίας, διαθρησκεύμενα, ἀπὸ κατων χρυσού, εἰχεν· ἄρα γε Κρήταις τῶν περιφρύσεων οὐτοῦ τοῦ ποτοῦ, τοῦ αἴσθητον εἰλές την συνιδέσιμον τοῦ ίδιου συμφρέστη, διότι εὐχρισθεὶ τὴν ιδέαν τοῦ κατά τὰς ἀρχές, ἐφ' οἷς στηρίζεται τὸ μέλλον της, υἱούστος τὸ ξύρις; Ή τοὺς πεδίους, ὃν συνεργάνωντο τὰ γερμανικά πρᾶτα τὰ γαλλικά διάλεκτα, συνέστη ἡ σφράγις τῆς θελικῆς ἀνέστητοις, κατὰ τὰς δεσποτὰς τῶν μπακαλικανῶν ουμφρύστων, οἱ ἀγώνις δὲ Εἰσίνος; εἰχεν, την ἐποψίαν αὐτῶν, χαρακτηριστικαὶ παγαόδους. Ήντα ὁ Κ. Μελέτης ἐνέσυνε τὸ βαθύτερον τὰ πράγματα, ἐάν νοησησύνη γιγάντων ἀνεγνώσῃεν εἰς τὸ ἐλληνικόν θέμα, ἐάν τὴν ἴστορίαν τοῦ εὐθετοῦ διήγου, δὲν θέλει περιπτέσει εἰς τὴν βαρετὴν πρὸς τὸ θύραιν, καταγγέλλει, ὡς πρώτην τῶν πρὸς τὴν Γερμανίαν παθειῶν τοῦ, ὑπερεγγείας φωτασίας, ή ἀρνούμενες τὸ γεγονός διαγωγῆς καὶ τὸν τρόπον αὐτοῦ, διότις ἐστρατεύμαντο πράγματα, οἱ καὶ ἀλλὰ πηγέται καὶ ἀλλὰ ἐργάτες τὸ ἐλληνικὸν οὐ. Οἱ Ἑλλήνες δὲν πήγαντο τῆς Γαλλίας τὴν καταστροφὴν, τὴν καταστροφὴν τῆς Ιδέας, ήν ὑπερτάρχει, η μελλούσα Θράξιν τῆς Ιδέας, καὶ ήντις ήγειρεν ὅπλα. Ήτο παπορίων Ἑλλήνων, διότι οἱ Θράξιοι τῆς Ιδέας, εἰς ήν ἐνδισφέρονται, δέσποτο μετά τῆς Ηττηταῖ τῶν γαλλικῶν ὅπλων. Ἀλλὰ καὶ ἡδύναντο να διστάσωσαν ἐπὶ τοῦ εἰδώλου των, πρῶτον διότι οὗτοι εἶχον νὰ φροντίσωσαν, ὑπὲρ τοῦ ίδιου οἴκου καὶ υπὲρ ἐν τῷ μέλλοντι ἀφράτων αὐτοῦ, δεύτερον, διέτι διώρων, τὴν Ηττηταῖ τῶν γαλλικῶν ὅπλων, ἐν τοῖς 1870, οὐδὲ τῆς Λίσας τὴν καταστροφὴν, ἀλλὰ τὸν περιορισμὸν φρονήματος, οἱ οὐελεῖν ἐντὸς διέλουν νὰ τὸν φέρει εἰς περιπλοκὰς δείφεράς διότι, κάλιτοι καὶ ἡρεμάτερες πολλῶν Γάλλων πόμενοι, δὲν ἔνυκτον νὰ μὴ ἀναγνωσθωσιν, διότι πρὸς ἀντίστοιχον ήν Ρωμαῖοι, τῆς Γαλλίας, ήτις διαταύτης σύρεις ἔχει καὶ οὐδὲ καμιαστέρας ἡ ἀνθρωπότητας της γηθούσων, τετέο νό εἰκειψή η Γαλλία τῶν κατακτήσων, τῆς ἀποστολούτων, τῆς οἰστροποίας τοῦ Τίτα καὶ τῆς δεσποτείας; Νπατέλεοντος. Ήτιν τὰ γαλλικά ὅπλα μὴ γένοται, ἐν τῷ, ἐν Σεδάν, ἐν Νέτει καὶ ἄλλαχοι, ἡ αύτοτε πατριαρχία τοῦ τολεόντος εἰσέτη οἵσει τὴν Γαλλίαν, καὶ δι' αὐτῆς Βιώσκην. Οτε δὲ Γάλλοις νήργυτον τὸν υπερισχυριστικὸν τῶν οὐρανῶν, διότις ἀπαλλαγῆσθαι τοῦ Νπατέλεοντος, οτε γάλλοις εἰσήκαστοι τῆς Γαλλίας, οἱ διάκριτοι τῆς Εγκρήξεων, οἱ διάλεχον τῆς Γαλλίας, εἰστούσοις τῆς Εγκρήξεων, δὲν θέλουσι τῆς Γαλλίας, εἰστούσοις τῆς Εγκρήξεων, διότι μέχρι τοῦ γελοίου χαροφέρου, ή ἀξιούσιοις οὐ, διότι ήσαν ὄγκων φωτιστικοί, ή διέδιτύουσιν ἐλληνικᾶς, οἱ ἐπὶ τῶν Βαλληνῶν μὴ εὐρύμενοι τὴν Ηττηταῖ τῆς Γερμανίας; Ήντις οἱ Ἑλλήνες καὶ ἐπέκποτοι καὶ ἐπράττοντο, οἱ οὐρανῶν εἰστούσοις τῆς Γαλλίας, οἱ διάπλατοι τῆς Εγκρήξεων, καὶ τοῦ ίδιου γένοτον τῆς Γαλλίας νίκην, θέλουσιν απόδειχθαι καὶ επιστολαῖς καὶ ἀλητοῖς. Εἰσι δὲν προστέλλονται, ως ισχυρίζεται ὁ Γάλλος δημοσιορός, οἱ μέλλοντοι, ως συκοφαντούτων τὴν Πατρίδα του, τῷ οὐ συγχρέοντον ἔχοντες νὰ δικτελέσθουν τὰ πράγματα, ἀλλ' γιας ἐπὶ διακτύλοις μετρούμενοι Ἑλλήνων, τινῶν ἐπὶ τῷ οὐδέποτε ποτε πράττονται, καὶ τὰς περιπτώσεις, καὶ δι' ἀνεργίανσαν διάπλατον, κατὰ πρῶτον ἐμάθομεν τοῦ Κ. Μελέτηο.

λί έγγρησίες αύται, ὃν τὴν ἀπόλογητα καὶ τὴν λογικὴν
χειλανθίουσαν, οὓς δὲν διστάζουμεν νὰ τὸ εἴπουμεν, πάν-
οι Συμποτρίπται καὶ ἡμῶν, μᾶλλον συνουσίους ήμεις; τῆς ἀνάγκης τοῦ
τροφίουμεν εἰς; τὴν ἀνάλουσιν τῶν καθέλαστον τὸ ἄρρενον τοῦ
Νείροι. Τοιαύτη ἀνάλουσις ἥθελε φέρει ἡμᾶς εἰς πολλοὺ γρίψα,
φίνουμεν περιττήν, ἀπευθύνουμενοι πρὸς Ἑλλήνας, γνῶνταν
μέχρι τῶν τελευτῶν ἀτόμων αὐτῶν, καὶ μέχρι τῶν ἐ-
τῶν ἐμφανίσεων των, πάντοι τὰ ἐπὶ τοῦ γαλλοποστούσιον
ἔρκον ἐν Ἑλλάδι συμβάντα, τὰς ἔχρησεις τοῦ δημόσιου
ὑμάτος ἐν αὐτῇ, καὶ τοὺς τρόπους, οὓς μετήνοι τινὲς, τρό-
ποικομοτικούς καὶ ἀποκρύφους, οἵτοις ή κανίνη συνειδήσης
εδίκασεν, ὅπως παραστήσουσι, οὓς θενάκις φράσσωνται, ψευδῆ τι-
και διάφορον τοῦ πονηματικοῦ ἀθημοῦ πονητῶν τοῦ πονητοῦ τοῦ

Ἐπίσης ὁ «Λιῶν» οὐτε καταδέχεται ν' ἀνασκευάσῃ τὰς περὶ

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατὰ τὰ πρὸς τὴν Κυβερνήσιν τηλεγράφηματα, ὁ βασιλεὺς ἥμων Γεώργιος ἀνέγραψεν ἐν Κοπεγχάγῃ, τὴν ἑσπέραν τῆς 2^η Ιουνίου (3 Αύγουστου), ἤτοι τὸ προθέτη Σάββατον, ἀριγθίῳ δὲ εἰς Λιβύκκων τὴν ἐπουμένην στις 23 (6 Αύγουστου), ἀνεγράψεν ἐπεινῶν σύμφρεδον διὰ Πτερούπολιν.

Κατὰ τὰ παρὰ τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τοῦ πεζοῦ ἐξέβαλον Νόμος, ἀποφάσισθε, οὐ Κυβέρνησις ηγήσατο ἐπερκίνων τὴν συστολὴν δύναμης προτετυνόντος ὄρκωτολόγων ἡ γραμμή, ὃντας μεθύσιον εἰς ἀνάλυσις απίθετος καὶ λεπτομερεῖς· τὸν μεταλλώματον τοῦ Δαυΐδος· Ως; ἀντηγένθεν ταλεγραφεῖς εἰς τὴν Κύρηνσιν, ἐδέχονται, καὶ μεταβολὴν εἰς τὴν Εὐλάβειαν.
Οὐαστοὶ επιστημονες Γερμανοί, οἵτινες ἔσονται εἰς Ἀθήνας, τὸν δίκαιον, ἀλλ' οὐχὶ πρὸ τοῦ πρώτου δεκαπέμπτου τοῦ Αὐτοκράτορος. Οὕτω μὲν ὅληγεν τὸ ιδωμένον, εἰς τοὺς κατελήγουσαν οἱ διαδόχοι Δαυΐδος θυσαροί, καὶ πόσα τὰ ἐπιτύθοντα δυνάμενα νὰ χρησθῶν δισεκατομμύρια, τὰ πρωτοστέμενα νὰ κατεστήσωσιν τὴν Εὐλάβειαν τὰ πληυρώσαντον καὶ κατατάστατον τῶν ἐπὶ γῆς φραστού, καθ' ἓπειροθέαν καὶ ὑπεροχέαν εἰς τὸ δημοποιικὸν θύρωδον ποιήσαντες, πρὸ τινων μηδὲν.

Εγράφοντας, οι τις πάντας ανθρώπους εφημερίων, επι-
βάσεις των δημόσιων εμπορίων ή ταχυδρομίου των φύλων, στα τό-
ληπτικά ή υποχρεωτικά πρόσθια, έπι τού Κτηπάτων τού Ακρωτήρα,
η παραχωρώσεις απέναντι τής Ιταλίας, και ήτις ηδεύσας της
μερινότητας από της πρωτάσεις, να κυριαρχεῖ ή ακόρυτας τού
εξόπλισμάν Νόμου. Καθ' ή γνωστομείο θετικώς, τοιώνταν
να πρότασιν δὲν μπέιχαντες ή έλληνην Κυβέρνηση, ή μέμνουσαν
άντοις εἰς τη πρώτην σημείωση της. Πιθανόν νά έγενονταν υπό-
τιτζείς των έκ μέρους τού έλληνικού ήπουργείου, πιθανόν
υπότιτζες των τινας πεποιτώσεως και υπό τινας δρους, νά μήνη
μηδενίσθητο την άσχην ένδεχμηνής απόγνωσεως; δι' ούτας
Επικρή Σε περίπτωση κατέβαλε κατη τη πότε διπάνας, ή
επειδή των παραχωρήσουν νομιμός γενομένων αὐτή. Αλλά
τοτείζεις, ή υπόγειος, περί ακύρωσεως τού περί έκβισσαδώ
όνου, θύτη γέγονος, ούτε ήν μαντόν νά γίνη, ή μέρους των
ποτιστηρίαντος ἐν τη Βολιά και υποβάλοντος των Νόμους υπουρ-
γίου. Ούτοι αί πατριωτικαὶ ζηδαὶ τινῶν μάγτην ἀντίγκυρον
υποθερμήσους, και μεμβατήρια. Τὰ πάγκατα εύρισκονται εἰς ήν
ταν λυπτράν αἵ ἀρχές ήσαν, μνών δὲ κατοψθών, ως φάνε-
ι, η ανάδοση ή περιτέρω ἀνάπτυξις τής υπότιτζεως ταύ-
της, μέρι τη εἰς τής Αθήνας ἐπανόδιον τού Βασιλέως.

Ταλεγάρφιμα, έκ ΚΑΔΑΜΟΝ και πάντα 27 Ιουλίου, ἀναγέλλει, ότι επι την προτεραιότηταν ἔγενετο σύγκρουσις, μεταξύ στρατιωτῶν τῆς ὑποστρατιωτικῆς Πύλου και τινῶν ἐκ τῶν κατοίκων Νεθούνος. Ο ἐπιχειρούν Τραματεῖδες μετά τοῦ ὑποστρατιωτικοῦ μετέβοντον ἐκεῖ, ὃ δὲ Δραμασκούντο εἰς Μεθώνην ἡ πτυσσόντο τὴν ἀνάλογον τῶν στρατιωτῶν τῆς ὑποστρατικῆς. Την 28 ἐμπέλλον νέα μεταβούσαν εἰς Μεθώνην ὁ ἔπαρχος και ὁ ἀναρχιτής πρὸς καταστολὴν τὴν ἀταξῶν και εἰρήνευσαν τὸν πνευμάτων. Κατὰ νεοτέρας πληροφορίας, οἱ ἐν Μεθώνῃ ἀταξαι ἡσσοὶ τῶν συνήθων, προειδούσαι εἴ τυχοι μετεῖδιν πολεμῶν και στρατιωτῶν.

Αἱ ἐν τις Στρεσίς εἰδῆσις εἰσὶν εὐάξεστοι. Οὐδέμια ληστρή
ἡ παρέξις ἔλλεις γλώρων, ωρέτε ἀνέφαντον ποὺ ἔγκη ληστρῶν.
Οὐδὲν δέ τις οὐδέποτε συνέβη τούτοις, οὐδὲν δέ τις οὐδέποτε
ἡ διάρκεια ληστρῶν πρόσθια, καὶ οὐδὲν δέ τις οὐδέποτε συνέβη διά-
ρεστονται τὰ τουτά κακουργήματα, εἴναι φυσιόνεμον, πα-
παὶ προσθοκίας ευάρεστους, ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῆς δημόσιας
συμπλεξίας.

Ἐν τῇ *[Παλιγγενεσίᾳ]* τὰς προχρήστας ἐδημοσιεύθη πρόσθετοι ἀπάντησις εἰς τὴν πρᾶτην ἐπιστολὴν τοῦ ἐπί της Ἐκκλησίας εἴσοδου θυσιῶν αὐτέντων τοῦ συντάκτοντος τοῦ *[Αἰδώνιος]* εἰπεῖν, ἡ ἀπάντησις ἀπέτινειν εἰναι εὐπρεπῶς γεγραμμένην, οὐτού μανδάσι τὰ πρότερα λιθολογησθώμενα, περιέχει δὲ καὶ τινὰ μάκρην ἡμέραν, γεγονότα αὐτάντος, ὃ συντάκτει τὸ *[Αἴδωνι]*

“Παλιγγενεσία” ύπερσχέθη, διά τινος φύλλου, νά ἀνακοίνωτη τῷ «Αἴδινῳ» τὸ ὄνμα τοῦ γράφοντος τὸν ἐν τῷ οὐρανῷ 2223 αὐτῆς καταγωριζόντα λίθελλον. Οὐ «Αἴδινος» ήταν τὴν ἀνακοίνων τὸν ὄντας τοῦ τοιούτου «ἀλογίου» λλή η «αἰδινηγενεία» ἔστιν. Εἴναι τρίτη καὶ σημερὸν τὸν πατέρα μαρτυρίου, καὶ μόνον μυμροφθῷ πρὸς τὸν ἐδικούν οὐσίον εἴτε τὸ Κοίνον να ἔστημσται τὴν τοιώντων διαχρήστης πληρόμενος, ὅτι εἰς τοιάντην ἔλειψη μὴ τρόποσες δο-

¹Ἐν τῷ ἀριθμῷ 99 τῆς «Εργασιερίδος τῶν Συζητήσεων απεχώρισεν ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητής τῆς Θεολογίας Δ. Ν. Δημητρίου, ἀξιόλογος καὶ λίγων δεπομέρες ἀρρεφον, «περι τοῦ Βούλγαρους ζητημάτος μετὰ τὴν παραίτησην τοῦ Καθηγορίου ΣΤ.^ο.² Τὴν ἀνάγκην τοῦ ἄρρενος τούτου συνιτάνειν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας να γνωρίσουν ακριβέστερον καὶ τελεότερον τὰ πεδία του ἐνδιαφέροντος τὴν ἀνατολικὴν ἑκκλησιανούμενην ζητημάτων.

Ού πόπολογχος τοῦ μητρικοῦ Ξενοφῶν Βίσσεσ, οὐδὸς φιλέλανος Εβλεποῦ, καὶ εἰς τὸν καλῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἡμέτερον τραπτοῦ, προσδηλώνεις ὑπὸ παρφρούσιν εὐχάτων, ηὔτοκονθίθητο τοῦ ἐπομένου τρόπου. Διαλαλούνται τὰ προσχήται τῶν φυλακῶν αὐτῶν, μαθεῖς εἰς τὸν ιδηροφρούον, καὶ προεσάθησται τὴν θῆτα ὑπὸ τοῦ προγράψαντος ἀμάρτιαν, ὅπως συντρέψῃ. Καὶ σύντο μὲν δὲν κατόρθωσεν, οὔτε κατὰ τὴν προτύτην οὔτε κατό-

εισαύτου συκοφαντίας τοῦ Γάλλου δημοσιογράφου, παραποτώντος αὐτὸν, ὃς ὥργανον ἀφωνιούμενον τὴ Ρωσίαν, ώς επιτελεῖνα κατὰ τῆς Γαλλίας, ἐξ ὑπέροχεσσούς θυσιοτήτης, ὡς διατελεῦντα εἰς κοινῶν τρόπον τὸν ἐν Ἀβίναν πρωσταντινόν προσθείαν, ἐξ ἣς ἡμέτερο τὰ περὶ τῆς Γαλλίας ἐπιγεινήματα τοῦ, καὶ ὡς ἀποθεοῦντα εἰς συγγραμμάτων τὴν Ρωσίαν. Οὐ «Αἴδεν» διδάσκειρε; ἢ περὶ αὐτοῦ ἔχουν γρόνιον οἱ ξένοι, οἱ μὲν γνωστότεροι ταῦτα ἀναλυκαῖ, καὶ οἱ μὲν δύναμενοι νὰ ἔξελέγωσι τοι εἰς αὐτοὺς ἀνακοινώμενα, παρὰ τῶν ἐν συστήματος συκοφάντων, ψεύδον, οὔτε ἀλλοι τοι εἶται τὴν γελοιούλατον, οὗτοι, δι' ὃν ἦν ἡ γράψον, δι' ὃν τὰ πρότυπα ἀπδιέζουν, δι' ὃν θεὸν ἀντιτεῦσι γεγονότων, διανοτῶν εἰναι να μεταβολήθῃ γνώμη, ἐπὶ προκατατίθεσιν ἀκούτωντον τεθεμελιωμένην, καὶ τὴν καπνὸν ποτὸν δηγὸν ἔρουσαν. Οὐ «Αἴδεν» ἐπιμένει νὰ ἔρωσι τὴν ἀγάθην περὶ αὐτοῦ γνώμοναν οἱ Σύμπατροι γα τοι. Οὔτοι δὲ, ὡς πεποιθαμένοι, ἀπὸ ἑταῖρων ἀγανάκτουντος αὐτοῦ, καὶ τὰ περὶ ἔξωτερην πραγματειῶν τοι καὶ ἔξωτερης πολιτικῆς διάφραξην περὶ τοῦ ίδιοντος, εἰσακάλυψην παντοῖς ἄλλοις εἰς θέσιν νὰ ἔπισωσιν, ἐὰν δὸ φιλοβοσιώτων τοὺς τοῦ «Αἴδεν» ἐπένειται. Ἐπέκεινα τοῦ φιλαγγίλισμου τοῦ τριπληρινούμενοῦ τοῦ... τοῦ φιλογεωλούσιον τοῦ, καὶ ἐάν ἡ τριπληρινούμενη τοῦ φιλογεωλούσιον τοῦ, διαδέσθησεν, διαδέσθησεν ἔχει λογον ὡν ἡ Ἑλλάς, ὅπως μᾶλλον εἰς ταύτης ή ἐξείνεις τῆς Δυνάμεως· προσδοκεῖ τι, ηγειραι ἡ απόθεστος τὴν βασικούς πολιτικάς, ἡ τυρπάλος ὑπενθετοῦν τοῦ ὕπαρχος αὐτῆς συστάμενη, ἡ μὴ ἔχουσα ίδιαν συνείδησιν καὶ ίδιαν πίστιν. Εἴναι ἀλλίες, ὅτι ὁ παῖδας ήδη ὑπέριον τὴν Ρωσίαν, ὅτι δὲν παραποτήσει αὐτὴν, ὡς τὸν διετέλειον τοῦ Ἐλληνισμοῦ, τὸν ὅμοδαντα τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ, ἐπομένος, ὅτι δὲν ὑποδυνατεῖ τὰ μετατρέπειν Ἑλλήνων καὶ Ἰώστων μίσον· εἶναι ἀλλίες, ὅτι ὑποστηρίζει, καὶ θεὸν ὑποστηρίζει, ὅτι συκφέρον μέγα ἔρουσιν οἱ «Ἑλληνες» νὰ διατελέσων εἰς φίλων πορὸς κολοσσούν, ὃν τρέμουσιν αἱ μέγιστοι τῶν Δυνάμεων, ἥστις δύστατα νὰ τραυματίσῃ στρατίων τὴν ἀληκυνήν θέμονται, ἄκις πεισθῇ, ὅτι αὕτη κατέτοιργμαν, εἰς καὶ τὸν ἔθνον καὶ τῶν πολεμῶν τοῦ, ἀλλὰ δῆστις δύναται κοινὰ νὰ τὸν ὥρθεται συστοίνοισι, ἐὰν μὴ τὸν ἐρεθίστωσιν οἱ «Ἑλληνες», ἐὰν μὴ τὸν ὑπέριονταν ἀτόπων; καὶ βανάνως, ὅπως ἀπατοῦν νὰ τὸ πράττουν τινὲς εἰς τὸν Εὐ-παίων, ὅπως πεισθῶσιν, ὅτι ἔργων ἀφωνιούμενον αὐτοῖς. Ἀλλὰ πορείαν τοιμάνων μόνοι οἱ ἀποτελούσι, τὴν ιστορίαν τῶν ἔθνων μελετῶντες, μόνοι οἱ προκατειλημένοι ἢ οἱ ἐν συστήματος συκοφαντούντες δύνανται νὰ ἐπιμένονται, γαρυπατεῖνται, ὡς ἀφοσίωσιν τοφῆλη τὴ Ρωσία, τὴν δὲ ἴφυραντες, ὡς ὑποστηρίζουσαν τὴν πολιτικὴν τῆς ἰστοῦ ἀπὸ τῶν ευρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἀπογονούς, ὅπως μηδεμιά τούτων ἐγένονται ὑπονοίας, πασῶν δὲ, εἰ δυνατόν, ἐλκυσθεῖν τὰς προσπάθειάς, μόνοι οἱ κακῆς πότετος κρητικοί δύνανται νὰ πανιστῶσιν, ὡς ὅργανον ἀφωνιούμενον τὴ πολιτικὴ τῆς Ἀρκτου.

Ἄλλοι, έαν περὶ ἥμων δὲν ἀξίουμεν νὰ γράψουμεν εἰδικώτερον, οὔτε νὰ αναφέσουμεν συγχρονίτας οιανδήποτε, καθ' ἄκμα
ἀπεύθυνουμένην, καὶ μάλιστα εἰς πηγῆς ἐπιπᾶσι, ὅποια ἡ πηγὴ
ἄφ' ἡς ἡντλεταις ἐστὶ Κ. Μεζέρ τὸς εἰδότερος αὐτῷ, δὲν δυναμέσει
νὰ κλείσουμεν τὴν μικρὰν περὶ τοῦ ἀρμοῦ του ἀλλαγήν, χωρὶς
νὰ προσθέσουμεν δύο λέξεις, πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τοῦ περιοδι-
κοῦ, εἰς δὲ κατεχόμεθα τὴν πραγματείαν του, καὶ τὸν θελόν-
των νὰ παρίστανται, ὡς φιλέλληνες.

Ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὡς καὶ παντοχοῦ σχεδὸν τῆς Ἰφέροντος, τοῖς
περιοδικῶν τεστές ἀπειθερώσεως τὸν δύο Κοσμών ἀπολαύ-
γεντας ὑπόλογον, ἐπὶ τῇ ἀρκείᾳ τῶν εἰδότερον αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ τῇ βαθυνοίδι τῶν ἐν αὐτῷ δημοσιευμένων, περὶ παντοῖων
ὑπόθεσεων, πραγματείων. Αυστηρὸν τὸ ἔργον τοῦ Κ. Μεζέρ,
περὶ Ἑλλάδος, καὶ οἱ ἀπ' ἄρχοις μέχρι τέλους τεραπονῶδες πρὸ-
τὴν ἀλληλειας ἀντικείμενοι πληροφοροῦσι του, καὶ αἱ γείροις τού-
των ἐκτίναγμα, ἐπάνεγκαν θανάσιμον κατὰ τῆς φιλαληθείας
καὶ τῆς ουρβρότητος τῆς ἀπειθερώσεως τρῆναν. Ἀλλοδο-
νον ἔαν οἱ περὶ Γερμανίας, περὶ Ιταλίας, περὶ Σπιτανίας, περὶ
Κίνας καὶ ἄλλων μερῶν περιοδικῶν κατοχωρισθεῖσαν ἐν τῇ
ἀπειθερώσεως πραγματεία οὐτανθάνειν, καθ' ὃν ἐγράψα-
τρόπον ἡ ἔσχατη περὶ Ἑλλάδος μελέτη αὐτοῖς. Φεῦ δὲ τῇ ἴστο-
ρῃ, ἔαν πρωστατεῖ γράφει, δὲ ἐγράφει τὸ περὶ έθνοτοντῶν
ἄρρων τοῦ Κ. Μεζέρ. Ἐνν οἱ ἐν τῇ ἀπειθερώσει γράψοντες;
περὶ πολλοῦ ποιῶνται τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὄντος πρωτεύοντος
περιοδικοῦ συγχρόματος τούτου, καλῶς τοῦ πράξος νὰ ἐκλέ-
ξωσι, πρὸς σύνταξιν τῶν πραγματικῶν αὐτῶν, ἀλλην μεθόδον,
ἢ τὴν τοῦ Κ. Μεζέρ, νὰ ἀντλῶσι δὲ τὰς πληροφορίας των ἐπι-
πλόνων καθοιστέονται.

Χαιρέοντες ἀλλιώς, ὅτε βλέπομεν ὑψηλούνταν ὑπέρ τοῦ Ἑλλήσθων, οὐνάνη, ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Ἀλλὰ οἱ Κ. Μεζίες, καὶ εἴ τις ἄλλος, δὲν πρέπει να ἀποτάνει οὔτε ἐπὶ τῆς ἐντυπώσεως, ἢν αἱ τοι-οῦται ἐφράσεις ἐμποιοῦνται εἰς τοὺς Ἑλλήνας, οὔτε ἐπὶ τοῦ τρόπου, καθ' οὗ γίνονται.

Ἐμπέρωτοις πάσιν ἥδη δὲν κατεχούσισθαν ἐν τῇ «Ἐπι-
αθεωρίᾳ» τὸν δύο Κόσμουν» ἔρθο, φιλέλληνοτάτα καὶ περέ-
χοντα πολὺ μεῖνας ἀληθείας, περὶ Ἐλλάδος ἢ τὸ ἔθνος τοῦ
Κ. Μεζίέρ. «Ο Saint-Mar-Cardin, ο Lenormant, ο Bour-
ouiff ἔγραψαν ἐνθουσιαστικώτατα περὶ Ἐλλάδος ἄρθρα, ἢ δὲ
«Ἐπομειος τῶν Συκετήσεων» σύγι τοπεξ ὑπότονον δὲ τὸν

John Lemoinie ὑπέρ 'Ἐλλήνων' Ἀλλ' ὅμοις εἰς οὐδὲν ισχύουσαν τὰ ἄρθρα ταῦτα είτε νά μεταβάλωσι τὸ πεντάμητον τῆς Γαλλίας, εἴτε ταῖς Κυβερνήσεως αὐτῆς νά ἀλλούσια τὴν ἐνέργειαν διότι ἡσάν έφανται εὐγένεις ἀτόμων, οὐλγή δὲ η διεμπλευνείας τῶν ἐνδομηχάλων φρονημάτων τοῦ διου γαλλικοῦ ἔθνους. 'Ἐπίσης οἱ Ἐλλήνες γνωστούσκοντες, ὅτι, ἡδονής ἔχατον, ἔπειτα τῆς ἐπιθεωρήσεως, οὐδεμία τῶν πρωτευουσαν ἐφημερίδων τῆς Γαλλίας ἔγραψε περὶ Ἐλλάδος εὐνόεντος, τὰ δύνατα δὲ γραφέντα υπέρ αὐτῆς κατεχωρίσθανεν, ἐν ἐφημερίδαις τριτευουσαῖς τῶν ἐπαρχῶν.' Ή 'Εθνική Συνέλευσις τῆς Γαλλίας δὲ οὐδὲ μείνει τὴν ἕξιστον τὴν αυθορμήν τῶν Ἐλλήνων ἔθελοντων καὶ οὐδὲ ἀδίκως, διότι τῆς Ἐλλάδος τὴν γνώμην δὲν εξερευνώσωντο, ἀλλὰ τὰν ἀτόμων αὐτῶν. Οὕτω καὶ τὸ ἅρμονον τοῦ Κ.

Μεζέρ, μεθ' οὐδὲ υπέρ Ελλήνων εκφράσει οἰστημάτα, κατετάγην ἐν ταῖς ποικίλαις ἀρχέσιν τὸν φιλελληνικὸν γυμναστικόν, οὐδὲν δὲ σπουδαῖον καὶ πρακτικὸν κρίνων, ἀπέδικεν αὐτῷ μεζέρνα σημαῖαν, ήτος κατ' οὐδίσιαν ἔχει, ἡτού δι τοῦ εἰναι διατάξεως εὐμενούς ἐφερρηστὸς ἑνὸς ἀτόμου καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἄλλα τὸ ὄφρων τοῦ Κ. Μεζέρ, ὃς εἶπε γεγανέμενόν, ἀναλογίουν, κατεύδειντα, ὡς πρωτομέμενον μᾶλλον νὰ ζημιώσῃ ἢ νὰ ωρεύῃ τοὺς «Ελλήνας, δι' οὗ δὲ ἐγέρθη τρόπου, ἐξουσιερούν καὶ τρομακτούν θυνασίους; τὴν τυχὸν φιλελληνικὴν διδεύεται τοὺς γράμματας αὐτό. Ολίγια παπατηρήσεις θὰ πείσουν αὐτὸν τὸν Κ. Μεζέρ, ὃν υπερβολὴν δὲν γράφουμεν, κρίνοντες οὕτω.

Οι Ἐλληνες ἔχουσαν ἐν λίγαις ἐκραυτικούς λόγοις: οἱ Ἑπικόσιοι ποτὲ κρεμανοῦσαν; αφεὶς καὶ ἀπόρρηψε; Τὸ δέρον τοῦτο προσθέτουμεν, ἐπὶ τῶν περιπομπώντων τινὰ ἐν ἀράξῃ. Δὲν (ἀδικησίη) οἱ Κ. Μεζέρ τὸν «*λιόνα*, οὐ ἐν τῷ παρατηρήσῃ, διτὶ ἡ ἐκ τῆς Γαλλίας φωνῇ, ἡ σύμμετρη ἔχουσαν δι' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἀνταστάσην υποθέσει, ὅτι θέλουσαν εἰσεῖναι ἡ ἔρεσσας ποτὲ δικαιολογεῖθεν, δενθύναται νὰ ἔχῃ τὴν ἄξιαν, ἢ θέλουσαν εγεῖ, τὰ ἡ γαλλικὸς Τύπος ὑψοῦ φωνὴν ἥπερ Ἑλλήνων, καθ' ἣν ἐπογήν, τῆς Γαλλίας ἔχουσαν, ἀδύνατο ἡ ἔρεσσας αὐτὸν τὰ τούς ὧρας ἡσάρχησε ποτε. Σύμερον ή ἐπὶ τῆς Γαλλίας ἔκφρασις δύναται μᾶλλον ν Ἱωνίωσθαι ἢ νὰ ὑφέλησθαι τὴν Ἑλλάδα διότι ἡ Γαλλία, ἡ τητελεία καὶ υπόργειας οὐσία γ' ἀφοσιωθῆδιος; εἰς ἕαυτην, οἵτε δύναται, οὔτε θὰ θέλῃ νὰ φροντίσῃ περὶ τῶν ἄλλων. Κανούσαντο διότι συντάκτης τοῦ περὶ εἰλευσίνων Ἑλλήνων ἔχοντο τῆς «*Ἑπεδεινίσεως*», διτὶ, ἀντὶ ὑπερεσίας, βλάσπελην προστρέψει τῇ Ἑλλάδι, προστασίν αποδεῖται αὐτῶν, ὡς ἀφοσιωτένων, καὶ διότι τῇ Φυζικῇ αὐτῶν συμπαθεῖσαν τῇ μηδὲν ἰχυσσούσῳ σύμπερον Γαλλίᾳ, ὡς μισουσῶν τοὺς ἴσχυρούς, ὡς ἀπόστρεψμένην τὴν Γερμανίαν, ὡς θέρζουσαν καὶ περιφρονοῦσαν τὴν Ρωσίαν καὶ εἰ τινὰ ἄλλαν ανομίαν, ἰσχυρωτανέν τὸ κέρδος. Ο Κ. Μεζέρ λίγα ἀπότομα ἐκφέρει τὰ φιλελληνικά αἰσθήματά του, προσποτάν νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα μισητὴν τῇ ἄλλῃ, μὴ συμμαχοῦσθε τῇ τυχοῦ ἔχοφρᾳ τῇ Γαλλίᾳ, Βρετανῇ. Φιλελληνισμὸν τοιστοῦν θέλοντες ενστόσει, ἐὰν η Γαλλία, τροπαιῶντος εἰσελαύνοντας εἰς Βιζαντίον, καὶ κατέστησεν οὐσιογείων τὴν Ἀγγλίαν, ἡ ἐντεῦθεν ἀπειλούσα τὴν Ρωσίαν, ἐκρυστάση τὴν Ἑλλάδα ἀφοσιωμένην ἐπειτὴ καὶ μισουσαν τοὺς ἄλλους. «Οτις ὅμως ἡ Γαλλίκη ωὐτὴ πρὶν τινῶν μηνῶν προσθίσθην ἵκετεύουσα τῆς Ρωσίας τὴν συμβολήν ὑπὲρ ἐκστάσης, διτὶ δηλαδὴ ἐκκινεῖν, διτὶ ἡ φίλα καύτες καὶ ἡ ἀφογὴ τῆς ἐδύναντο νὰ τὴν συστούσῃ, πάλι τῆς ἐπικεντρωνούσης συντριβῆ, ὥλιν ἐφ' αὐτὴν πρέπει ἀνά εἴησε τὴν καρδίαν» κατά τινα παρομιώδην ἔκφασιν, ο. Κ. Μεζέρ, διτὶ ἐλαύνε τὸν καλούσσον, δηος τὴν Ἑλλάδαν προσποτά-θησαν νὰ καταστήσῃ ὑπόπτον καὶ μισητὴν παρὰ τὴν Δυνάμεις, ἵσ-

η μεγάλη και κρατώντα Πατρών του πρό τινος ερχομένης την θύραν, ικετεύσωσα ἀξιώτιν κοί λποστήριξιν. Καν εἰδυλλιών ἡγάπα την ΕΠΛΑΣθάν· οι καὶ Μάλιστας οὐ μετέβησαν, διό μεν μηδέ περι αὐτῆς, ωρειλέν αλλος νὰ γράψῃ, νὰ ἐξάρῃ μὲν, ὡς Γάλλος, τὰ ὑπὲρ τᾶς Γαλλίας αὐθίματα τῶν Ἐλλήνων, ἔστω καὶ οὐνταντα ἐστίριξεν εἰς τὴν ἀρμόδιην καὶ εἰς τὴν ποντίστη τὸν πλείστων ἐκ τῶν εἰς Γαλλίαν μεταβαντινών, καὶ τῶν ἐνταῦθα ἐνεργάσαντων πρὸς οἰκεῖον ναυαγηστήσας ἐπόλιτος ἀντιγε-
μανικάς, ἀλλ᾽ οὐδὲποτε νὰ καταστῇ θύμοποτον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πρὸς δύο κολοσσούς, πρὸς τὴν Γερμανίαν, τὴν κατέργασαν
δεσμίων τὴν μεγάλην Γαλλίαν, καὶ πρὸς τὴν Ρωσίαν, ἀρ' ἡς
ἡ Πατρών, οὐ στὶν ἀνάφοραν περιέβαντα, ικετεύειν, ἀλλ' εἰς
μάτην, ἀφοργήν. Οσοὶ ἐπέβολοι τῷ Ἑλληνικῷ θήλεν εἰσιειν
ὁ Ρωσός Δημόσιογράφος, δοτὶς θήλει παραστήσει τὸ Ἑλληνικὸν
ἔθνος, τυρπάς ἀφοσιώσειν τὴν Ρωσίαν, ὡς μασῶν θὲ δια-
νασίων τὴν Ἀγγλίαν ή τὴν Γερμανίαν, τόσοις ἐπέβολοις τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τραυματικῶν αὐτῶν εἴναν, δὸ Γάλλος Δημόσιογρά-
φος, ὁ προσταθός, καὶ μάλιστα διὰ Φευδολογιμάτων, νὰ σπο-
δεῖται, διό τοι ἡ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐγνωθή, αντέραρι καὶ ζῆ ἐν
τῷ μίσοι: καὶ εἰν τῇ ἀπεγγίξι πρὸς τὴν Ρωσίαν καὶ πρὸς τὴν
Γερμανίαν· Ταπεινή τοιστο, τούσι ζημιώσασα τὴν Γαλλίαν,
τὴν μεγάλην καὶ κρατεῖλην καὶ ἀλλοτε τροπαιοῦσαν Γαλλίαν,
προφίστατο πολλῷ μαλλον ἢ ζημιώσει Κράτος ασθενέας, διὸν ἡ
Ἐλλάς, εἰ ποτε θήλεν ἐπύγει. Αἱ αφίσσωσιν θησυχον τὸν Ἑλλη-
λαδον οἱ εἰν τὴν Βύσποτι, ἀσχρόλεπτοι οἱ οὐλγύτεροι περὶ οὐτῆς·
τοῦτο, θίσιον ἐπὶ τῆς Γαλλίας, εἴναι σάμερον ἡ φιλελληνικωτέρα
καὶ μεγαλύτερη διάστασις.

Αἱ εἰδήσεις.

Τηλεγράφημα ἐκ ΠΑΡΙΣΙΩΝ τὰς 26 Ιουλίου (7 Αύγουστου) ἀναγνώσθη, οὐ τὸν ἡμέραν αὐτῶν ὥρᾳτο τὸν συνεδριάσαντον αὐτοῦ τὸ μέλλον νῦν πιάσαι τοὺς ἐπιχειρούσας στασιαστῶν πολεμικὸν συμβούλιον. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν αὐτοῦ, ἀνεγνώσθη τὸ κατηγορητήριον, τὴν δὲ ἐπομένην ἐμβολλον γὰρ ἄρχοντον οἱ ἔπειτας τῶν μαρτύρων. Πρώτος οὖτε δικαίωτος τὸ συμβούλιον τοῦτον τὸν Ασσί καὶ τὸ μέλλον ἐπ' Παρίσιος στασιαστῶν κινθενότεως, τὰ διατάξαντα τὰς πυρκαϊδες καὶ

Τὸ αὐτὸν τηλεγράφιον σημειοῦ, ὃς ή Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐπέψηρεν, ὡς κατεπίγουσαν, τὴν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιούσην ὑποφύγουν Dufaure ὑπόβληθείσαν πρότασιν, ὃπως δια-
ταχθῇ ἀμεσοῦς ἡ καταδίωξις, κατὰ τῶν μελῶν τῆς Διεύθυνσης
Ἐπιτραπές τῶν ἐργατῶν.

Επέρνο τηλεγράφημα, εις ΠΑΡΙΣΙΩΝ επιστ., τῆς 27 (8 Αύγουστου) ἀναγγέλλει, ὅτι, «κατὰ τάξ εκκαλή πηγῆς εἰδότης, οἱ Γερμανοὶ ἀποχρώσιν, ἐντὸς δύτων κιλῶν, ἀπὸ τῶν νομῶν τοῦ Oise, τοῦ Seine-el-Oise, τοῦ Seine-et-Marne, καὶ τοῦ Seine, ἡτοῖ τῶν Παρισίων.

Επισης σημειουται, εν τω αυτω τηλεγχαρηματι, οτι η προτασις του άριστερου κέντρου (μετριών δημοκρατών) περι παρατάσεως της έξουσίας του Τ.έρο, έμελλε να υποβληθή προσεγγώς.

